

2. Ikke af gerninger.

”Men er det af nåde, så er det altså ikke mere af gerninger; ellers bliver nåden jo ikke mere nåde.” Rom. 11,6.

Altså er det, som Luther siger: Ingen synd kan *svække* den nåde og retfærdighed, de troende ejer ind for Gud, og ingen gode gerninger kan *øge* den. Så længe de bliver i troen på Jesus, ser Gud dem i ham – sin enbårne Søn – lige retfærdig og fuldkommen til enhver tid.

Hvis ikke Kristi retfærdighed altid var en fuldkommen retfærdighed, kunne jeg jo aldrig vide, hvor megen fromhed, jeg selv måtte præstere, for at opfylde lovens krav og mål.

I Ordet ser vi, *”at et menneske bliver retfærdiggjort ved tro, uden lovgerninger”*. Og der finder vi, at dersom du ved troen bliver i Kristus – sætter dit hjertes tillid til ham alene – *da er du til enhver tid lige retfærdig ind for Gud* - i dine stærkeste som i dine svageste øjeblikke.

Om du snubler og falder i synd, eller om du får nåde til at sejre og gøre gode gerninger.

Om du bruser op i vrede, eller om du får kraft til at være tålmodig i prøvelsen.

Om dit hjerte er koldt som is, eller om det flyder over af kærlighed.

Ja, om du ler, eller om du græder – altid er du lige retfærdig ind for Gud – i Jesus.

Forfærdet protesterer al fornuft og følelse imod en sådan tale! Dette er jo letsindighed!

Så indgroet er den tanke hos os *alle*, at *gerninger* vel må betyde *noget* for vor frelse og vor retfærdighed for Gud.

Men *” var der retfærdighed ved loven, så var jo Kristus død til ingen nytte!”* Gal. 2,21b.